

17 ans

Salut Miss W.

En Salut et parlant
des Ballet Russes.

Je n'ai pu dir. te
que avec l'enthousiasme de Bela -
je dis que no. A Araks
de Munk dit que no. A son
Felix de Chahel dit que
no i encore faut-il voir dit
que no.

Ces espérances n'ont en
un tel bel dit 2 1/2 al note
après, mais ne pouli dire
que no.

Après cela d'avis on
aura à parer ? Felix

Barcelona 18 Octubre de 1963.

Estimat Felix: La teua que ahir em va
llumrar en Sabat ^(amb un humor de illa) m'ha fet molta tristesa.
Sabretat ^{a mi} pe, que ^{en ella} sembla que jo vulgui l'ensoma-
ment de l'Orfeo. Cada vegada em converteixo
mes que pr no ve l'home dels temps moderns
per l'Orfeo Català. Cal una mica ^{per} una mica
mes ampla, poc escriptes artístiques i
no amolmen-se massa ni les manifestacions
artístiques de l'Orfeo queda relegat
a 2on pla. Quan tathom més l'Orfeo
bandate put per amb ^{amb tot} el ^{en la dreta} ^{de l'Orfeo}
veus manifestacions al Palau ^{gran de plom} (i no més
fucido pas) novellisme llum d'aur amb plom
de plom ^{reben} batudes i llum ^{de llum} de llum.

Pardona'm aquesta expansió, però fa molts dies
~~que~~ ^{estic} ple d'amaror. Vay contestar-te
^{detalladament} tot el que tan breument em dius
un mínim i jo no puc deixar que quedi
sense contesta ^{com hauria d'esser}

Per mi l'Orfeo és el centre de la nostra casa
i del Palau (hi i el vol diferenciar). És
memorial per l'Orfeo perquè anafar l'home
destorb a casa seva perquè no es faci
present ^{el, refra} l'adap^{ta} l'hoste ambien que de
casa et refusen. Ningú pot anafar ~~refra~~
de volu d' un regni bell de caps produïts
pels talons de dansa que aneure que refusen
preudo-mun. Pretende això's s'implen
tocar campanes) No hi ha ni un remei d'any
avert per tres punts a la nostra sala de jocs
convenientment ~~de~~ muntada, el noble ^{o hauria}

per
la ~~fora~~ ^{anunci} a ~~carredon~~ ^{parar} a cura 3
altre ^{un helent} ~~d'altra~~ que perdura l'unitat i llibertat.
per classes al menys per les claus de català.
Si no for així d'home de suspendre els amens d'un
els ~~des~~ ^{de} de ballets rarsos - (W. record d'un
amb al menys ^{en el tan tantament els puzos a l'any i un altre} ~~en el tan tantament els puzos a l'any i un altre~~
les ~~comunicacions~~ ^{an} ~~an~~ ^{ficien} al Palau de les Belles Arts
ment ^{any} que en dones pel mes d'Octubre, que en
no els just en cul par. me ~~des~~ que no pessen
per-los. Et dire que durant el curs parat.
i des el 29 de febrer d'any i 1. Orbi
ha fet 24 concerts entre ells 4 de
prolectors i 7 bolos (Tot això en
compens els concerts d'empediment putu pa
raps). Pretendre aquest repun continuat

Un l'Orfeo és no començar en absolut i
les seves possibilitats ~~seu~~ perduran
~~les seves~~ molt fortament la seva valua
artística, que indubitablement té, am
tot i els pobres elements i desvalgués
^{apropiats} elements que el comprometen
l'Orfeo després d'un curs d'^{aplicació de} ~~excepte~~ treball
seu amb el públic té de reclamar i un
temporadeta a treballar amb tranquil·litat
per conèixer defectes adquirits ~~en el seu~~ i
a fi i efecte per la seva valua i per la matèria
de treball. Per aquestes coses concerta amb
aquells l'indor i propicia: ^{indivisiu} vicia les obres
no treballar amb eficàcia, ^{indivisiu} ~~stanciar~~
en un repertori ~~seu~~ no renovar per tan
en un ~~seu~~ ^{no} ~~notis~~ ^{detallats} que en tan vallets

5
d'augment gran en tota mena. Cien que per
un i s'us' comode avarcestant que
no treballen ~~en de mena~~ ^{diversament}. Però la manca
culada. es rebuda. i jo estimo Felix

no heu veïats per això. Carl camon
de Director. Un ho die encaraament.
Carl posant el cos de car al vertigen
^{abandonat} ~~abandonat~~ ^{amb el temps modern}
i jo quan ve del Reyl. havent joventut
renovació i ^{andant} ~~barant~~ ^{del} ~~au di e~~
el que cal

Perdona'm estimo Felix.
Però Am jo jo me heu puntó i on aneu
a parar? Val la pena que heu

un conjon del Patrimoni per millers
que destorben la vida artística de l'Escola
d'un cap delicadesa, paur tot això?

* Ben que veu miller i de c'airó estí.
mante molt, apun ^{de tant} ^{veu} ^{en}
l'hor per per un i... Però amb
moment que en cosa la de venen.
T'arreu. Una

creient ~~en~~ ^{en} un
dubte que tu ets el President
de l'Escola.

Ara he, ^{exposició} ^{Concert} ^a ^{Balaguer}
del c'et uns d'abril, ^{per} ^{pot} ^{prevenir} ^{res?} ^{que} ^{per} ^{el}
mes prudent és que els usos abans, o l'última final de

quer, en totum a memoria de Len^a
com per tal de decidir-nos afirmativa
o negativamente. — Que si p^o que seria
de la 'disposi' des des compromisos el
nos proxims al Abril amb la Santa Antiga

Perque no es leguemini les coses adpunto com
de la lletra que he en viat a en portar
en orani' dels concerts del "Requiem" i
Vendi' al Palau. Com no volen més de
i 'pess' calia que lo ~~li fe~~ l'escrivis.

Barcelona, 19 de febrer del 1966

Sr.D. Millet i Maristany
President de l'ORFEO CATALA
Ciutat

Distingit senyor President i estimat amic:

En les últimes converses tingudes amb vosté aquests dies, he insistit i demanat amb vehemència se'm permetés renunciar al meu càrrec de subdirector de l'Orfeó Català de la seva digníssima presidència. Sembla que les meves paraules han caigut en un sac foradat i s'han perdut irremissiblement sense deixar rastre; o no han estat compreses en la seva aguda transcendència, interpretades com un gest de malhumor temporal i per tant sense importància.

Permeti'm que avui insisteixi i que la meva insistència tingui un caràcter decisiu i enèrgic.

Davant de les meves amargues paraules, sols s'ha parlat d'un seguit de projectes i aventures, que han afermat la meva actitud i que crec que l'Orfeó, en aquest moment crític, no pot portar a terme.

L'equip de mestres de l'Orfeó Català, llevat del seu incansable Director, està envellit i jo, particularment, decepcionat; Això sol justifica una meditació meticulosa i serena. Fruit d'aquesta, fonamento la meva inevitable decisió en les causes que esquemàticament vaig anomenant.

1) L'Orfeó ha perdut el seu caràcter; té tota l'estructura d'una entitat professional; sense professionals.

2) Els assaigs són tirànics, insistents i desagradables. El corista n'està cansat. Malgrat aquesta dràstica manera de fer la feina és lenta; o, potser, a causa d'això.

3) En un Orfeó com el Català, no professional, el corista té la necessitat de sentir-se atret; no repel·lit.

4) Els mestres subdirectors són mers monitors d'uns assaigs parcials; uns mestretites. En vint anys no se'ns ha donat cap oportunitat.

5) La gent ens mira com una cosa rara. Fora del temps; estem isolats.

6) Hem perdut la influència sobre els altres orfeons de Catalunya; tot aquest moviment està lluny de les nostres mans.

7) Tot és així perquè l'Orfeó està regit per un sol cap: el Mestre. El Mestre incontrolat, impenetrable i definidor indiscutible. El Mestre que fa i desfà.

L'enquesta per la meua part queda contestada. L'altra, la dels coristes, admirats i estimats coristes, no la feu; no servirà de res. Tot seguirà com fins ara: un Actor principal seguit de desenes de comparses.

No sé si l'exposició d'aquest pensament pot ésser d'alguna utilitat.

El Mestre Millet és l'home de l'Orfeó; ell ho veu molt diferent que jo. Cal, doncs, davant d'aquest divorci, que jo desapareixi i deixi el camp lliure a altres persones més ben disposades.

Prego a la Junta Directiva de l'ORFEO CATALA que, per tal d'evitar una fugida imminent, resolgui amb la màxima urgència aquesta situació que jo no puc sostenir més.

La meua sortida no disminuirà l'admiració que sento per l'Orfeó Català i el seu eficient Mestre.

Desitjaria ésser admès com a Soci Vitalici en les condicions que assenyalen les normes actuals.

Espero sabrà comprendre els meus punts de vista.

El saluda amb l'afecte de sempre el seu amic i s.s.